

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2003, miðvikudaginn 26. mars, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 1/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefnt varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 3. febrúar 2003 með ódagsettri kvörtun lögmans sóknaraðila. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu sama dag, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi lögmans varnaraðila, dagsettu 26. febrúar 2003. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 3. mars 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmansins, dagsettu 6. mars 2003.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 20. og 26. mars 2003.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili bar í maí 2002 fram kvörtun við Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki vegna viðskipta sinna við varnaraðila. Kvaðst sóknaraðili þá hafa byrjað viðskipti sín við varnaraðila í lok árs 1996. Hinn 18. september 1998 gerðu aðilar málsins með sér fjárvörslusamning. Kemur þar fram að varnaraðili skyldi verja fé sóknaraðila til kaupa í „A“, „B“, „C“, „D“ hlutabréfum og skuldabréfum, bankavíxlum, ríkisvíxlum, víxlum sveitarfélaga og fyrirtækja og í öðrum skráðum hlutafélögum.

Í gögnum málsins kemur fram að fjármunir sóknaraðila í vörslu varnaraðila hafi að markaðsvirði numið um 8,5 milljónum króna í febrúar 1997, 8,7 milljónum í ársbyrjun 1999, 10,5 milljónum í árslok 1999, 7,9 milljónum í árslok 2000, 6,9 milljónum króna í árslok 2001 og 6,3 milljónum um miðjan maí 2002.

Með úrskurði nefndarinnar, uppkveðnum 3. júlí 2002, í máli nr. 6/2002 var varnaraðila gert að greiða sóknaraðila kr. 1.132.130 að frádregnu andvirði hlutabréfa að nafnvirði 200 bandaríkjadalir í E og gegn innlausn hlutabréfa að nafnvirði 140 sterlingspund í F á uppgjörstegi. Taldi úrskurðarnefndin varnaraðila hafa farið út fyrir

Það umboð sem hann hafði til að kaupa í verðbréfum í nafni sóknaraðila. Mun varnaraðili hafa gert upp við sóknaraðila á grundvelli úrskurðarins.

Með bréfi, dagsettu 15. júlí 2002, gerði sóknaraðili frekari athugasemdir við fjárvörslu varnaraðila. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar til sóknaraðila, dagsettu 1. ágúst 2002, var sóknaraðila tjáð að með uppkvaðningu úrskurðar í málinu hinn 3. júlí 2002 hefði meðferð málsins hjá nefndinni lokið. Var sóknaraðila jafnframt bent á að um endurupptöku máls færi samkvæmt 13. gr. samþykktu fyrir Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2000. Mætti beina rökstuddri kröfu þar að lútandi til nefndarinnar ásamt skýrri kröfugerð um breytingar á úrskurði.

Sóknaraðili beindi bótakröfu sinni að varnaraðila með bréfi lögmanns sóknaraðila, dagsettu 7. október 2002, og síðar með bréfi til lögmanns varnaraðila, dagsettu 4. nóvember 2002. Varnaraðili hefur hafnað kröfu sóknaraðila og var máli þessu vísað til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun, mótttekinni 3. febrúar 2003.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili gerir í málinu þær kröfur að varnaraðili greiði honum:

1. Dráttarvexti af kr. 403.640 frá 22. júní 1999 til greiðsludags vegna kaupa á óskráðum bréfum í E.
2. Dráttarvexti af kr. 352.800 frá 20. júní 2000 til 27. júlí 2000 en af kr. 418.182 frá þeim degi til greiðsludags vegna kaupa á hlutum G.
3. a. Skaðabætur að fjárhæð kr. 18 ásamt dráttarvöxtum af kr. 2.897 frá 17. desember 1999 til 9. febrúar 2000 en af kr. 18 frá þeim degi til greiðsludags vegna kaupa á H.
- b. Skaðabætur að fjárhæð kr. 26.520 ásamt dráttarvöxtum af kr. 1.062.520 frá 17. desember 1999 til 9. febrúar 2000 en af kr. 26.520 frá þeim degi til greiðsludags vegna kaupa á H.
- c. Skaðabætur að fjárhæð kr. 17.956 ásamt dráttarvöxtum af kr. 482.956 frá 17. desember 1999 til 24. mars 2000 en af kr. 17.956 frá þeim degi til greiðsludags vegna kaupa á H.
- d. Skaðabætur að fjárhæð kr. 227.231 ásamt dráttarvöxtum af kr. 2.739.565 frá 17. desember 1999 til 4. maí 2000 en af kr. 227.231 frá þeim degi til greiðsludags vegna kaupa á H.
4. a. Skaðabætur að fjárhæð kr. 698.874 ásamt dráttarvöxtum af kr. 1.000.000 frá 24. febrúar 2000 til 21. september 2001 en af kr. 698.874 frá þeim degi til greiðsludags vegna kaupa á I.
- b. Skaðabætur að fjárhæð kr. 809.758 ásamt dráttarvöxtum frá 20. júní 2000 til greiðsludags vegna kaupa í J.
- c. Skaðabætur að fjárhæð kr. 250.657 ásamt dráttarvöxtum frá 9. nóvember 2001 til greiðsludags vegna kaupa í K.
- d. Skaðabætur að fjárhæð kr. 393.983 ásamt dráttarvöxtum af kr. 683.202 frá 20. desember 1999 en af kr. 393.983 frá þeim degi til greiðsludags (sic) vegna kaupa á bréfum í L.
5. a. Dráttarvexti af kr. 643.032 frá 23. mars 2000 til greiðsludags.
- b. Dráttarvexti af kr. 498.198 frá 13. ágúst 2001 til greiðsludags.

Krafist er dráttarvaxta samkvæmt III. kafla vaxtalaga nr. 25, 1987 til 1. júlí 2001 en samkvæmt III. kafla (sic) laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 frá þeim tíma. Þá gerir sóknaraðili kröfu um að varnaraðila verði gert að greiða innheimtubóknun samkvæmt gjaldskrá M af heildarhöfuðstól og heildarvöxtum, auk virðisaukaskatts.

Sóknaraðili telur varnaraðila hafa brotið gegn fjárvörslusamningi aðila og þar með valdið sér tjóni. Hafi varnaraðili farið út fyrir umboð sitt í fjárfestingum fyrir hönd sóknaraðila og fjárfest í verðbréfum sem voru í verulegu ósamræmi við þá fjárfestingarstefnu sem mörkuð var við gerð fjárvörslusamnings aðila. Þá álitur sóknaraðili að varnaraðila sé ekki stætt á að neita að greiða sér vexti vegna þeirra kaupa sem varnaraðili hafi þegar greitt skaðabætur fyrir.

Sóknaraðili rökstyður einstaka kröfuliði svo:

1. Sóknaraðili kveður varnaraðila hafa fallist á að greiða skaðabætur og innheimtukostnað vegna kaupa á óskráðum bréfum í E þann 22. júní 1999 en hafi hafnað því að greiða vexti vegna þessa. Gerir sóknaraðili kröfu um dráttarvexti eins og fyrr var rakið. Telur sóknaraðili synjun varnaraðila á greiðslu dráttarvaxta bæði órökstudda og óskiljanlega.
2. Sóknaraðili segir varnaraðila hafa samþykkt að greiða skaðabætur og innheimtukostnað vegna kaupa á óskráðum bréfum í G í tvígang á árinu 2000 en hafi hafnað að greiða sóknaraðila vexti vegna þessa. Sé því gerð krafa um dráttarvexti. Telur sóknaraðili synjun varnaraðila á greiðslu dráttarvaxta bæði órökstudda og óskiljanlega.
3. Sóknaraðili kveður varnaraðila hafa farið út fyrir umboð sitt með kaupum á H hinn 17. desember 1999, en bréfin voru seld í fernu lagi á tímabilinu frá 9. febrúar 2000 til 4. maí 2000. Krefst sóknaraðili skaðabóta sem svara tapi af sölu bréfanna auk dráttarvaxta.
4. Sóknaraðili telur varnaraðila ennfremur hafa farið út fyrir umboð sitt með kaupum á hlutum í I, J, K og L á tímabilinu frá 20. desember 1999 til 14. desember 2001. Gerir sóknaraðili þá kröfu að varnaraðili bæti sér fjártjón af viðkomandi fjárfestingum og greiði dráttarvexti af þeim fjárhæðum sem fjárfest var fyrir frá kaupdegi fram að söludegi viðkomandi hluta en af mismuni kaup- og söluverðs frá þeim degi til greiðsludags.
5. Loks gerir sóknaraðili þá kröfu að varnaraðili verði gert að greiða honum dráttarvexti af tilgreindum fjárhæðum sem varið var til fjárfestinga í hlutum í E og F og nefndin fjallaði um í úrskurði sínum nr. 6/2002.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili gerir aðallega þá kröfu að nefndin vísi málinu frá. Til vara krefst varnaraðili þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Í báðum tilvikum er þess krafist að sóknaraðili verði úrskurðaður til greiðslu kostnaðar við meðferð málsins samkvæmt mati nefndarinnar.

Aðalkröfu sína rökstyður varnaraðili svo að sóknaraðili hafi áður kvartað til nefndarinnar vegna sömu atvika og nú sé kvartað yfir. Hafi því máli lokið með úrskurði nefndarinnar hinn 3. júlí 2002 í máli nr. 6/2002. Í þeim úrskurði komi m.a. fram að fjárvarsla varnaraðila hafi að öðru leyti en varðaði kaup í E og F verið í samræmi við fjárvörslusamning aðila. Vísar varnaraðili í þessu sambandi til meginreglna í íslensku

réttarfari, sbr. m.a. 2. mgr. 116. gr. laga um meðferð einkamála nr. 91, 1991, svo og ákvæða 24. gr. stjórnarsýslulaga nr. 37, 1993 um endurupptöku mála. Kveður varnaraðili engin ný gögn eða upplýsingar fram komnar sem nefndin hafi ekki haft undir höndum í máli nr. 6/2002 og verði því ekki séð hvað geti réttlætt það að taka málið fyrir að nýju og taka efnislega afstöðu í því.

Varnaraðili bendir á að frá árinu 1998 þegar fjárfestingastefna hafi verið gerð hafi orðið verulegar breytingar á verðbréfamarkaði. Sé því ekki hægt að túlka stefnuna eftir orðanna hljóðan heldur verði að líta svo á að varnaraðili hafi verið innan umboðs síns hafi kaup fallið innan viðeigandi flokks verðbréfa. Þá hafi sóknaraðili fengið yfirlit frá varnaraðila tvisvar á ári og kvittanir í hvert sinn sem breyting varð á eignum hans við kaup eða sölu. Hafi hann engar athugasemdir gert við kaup á verðbréfum í hans nafni fyrr en keypt voru hlutabréf í F á árinu 2002. Telur varnaraðili sig því hafa verið innan umboðs síns og verið í góðri trú þar um. Hafi varnaraðili heldur ekki getað skilið aðgerðarleysi sóknaraðila öðruvísi en sem samþykki á þeirri fjárfestingarstefnu sem fylgt var.

Varnaraðili gerir eftirfarandi athugasemdir við einstaka kröfuliði sóknaraðila:

1. Varnaraðili telur ágreining um kröfu þessa eiga undir dómstóla og beri því að vísa kröfunni frá. Verði ekki á það fallist telur varnaraðili að hafna verði kröfunni. Segir varnaraðili nefndina áður hafa fjallað um álítaefnið og komist að þeirri niðurstöðu að ekkert væri athugasemdir við kaupin. Þá gerir varnaraðili ennfremur athugasemdir við upphafstíma dráttarvaxta.
2. Varnaraðili gerir hér sömu athugasemdir og við 1. tölulið.
3. Varnaraðili vísar til þess að H hafi ekki verið til þá er fjárfestingastefna var gerð en um sé að ræða svipaðan sjóð og t.d. N. Hafi fyrst verið keypt í sjóðnum 17. desember 1999 og síðast 4. maí 2000 án þess að nokkur athugasemd kæmi frá sóknaraðila. Hafi fyrst verið gerðar athugasemdir við kaupin með bréfi lögmanns sóknaraðila 4. nóvember 2002. Varnaraðili telur kaupin hafa verið innan markaðrar fjárfestingarstefnu.
4. Varnaraðili kveður að í umboði sínu hafi falist heimild til kaupa í alþjóðlegum hlutabréfasjóðum. Þá hafi fjárfestingarstefnan náð til kaupa á hlutabréfum í skráðum félögum. Hafi varnaraðili því verið innan umboðs síns.
5. Varnaraðili telur að hér sé verið að gera kröfu um að nefndin taki til greina kröfur sem unnt hefði verið að hafa uppi í fyrra máli aðila nr. 6/2002. Verði því að vísa þessum kröfum frá.

V.

Niðurstaða.

Eins og fyrr er rakið bar sóknaraðili í maí 2002 fram kvörtun við Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki vegna viðskipta sinna við varnaraðila, sbr. mál nr. 6/2002. Af málatalibúnaði sóknaraðila þá varð ekki annað skilið en að sóknaraðili teldi sig hafa orðið fyrir fjártjóni vegna hlutabréfakaupa varnaraðila fyrir sína hönd, en málsaðilar höfðu hinn 18. september 1998 gert með sér fjárvörslusamning. Í fjárfestingarstefnu sóknaraðila kom m.a. fram að kaupin mætti bréf í skráðum hlutafélögum. Af gögnum málsins mátti ráða að óánægja sóknaraðila lyti að kaupum varnaraðila á bréfum í F og E en þau félög voru bæði óskráð á þeim tíma.

Með úrskurði nefndarinnar, uppkveðnum 3. júlí 2002, í máli nr. 6/2002 var varnaraðila gert að greiða sóknaraðila kr. 1.132.130 að frádregnu andvirði hlutabréfa að nafnvirði 200 bandaríkjadalir í E og gegn innlausn hlutabréfa að nafnvirði 140 sterlingspund í F á uppgjörsdegi. Taldi úrskurðarnefndin varnaraðila hafa farið út fyrir það umboð sem hann hafði til að kaupa verðbréf í nafni sóknaraðila. Í úrskurðinum var tekið fram að ekki yrði annað séð en að fjárvarsla varnaraðila hafi að öðru leyti verið í samræmi við fjárvörslusamning aðila og væri ekkert það fram komið sem benti til saknæmrar vanrækslu varnaraðila við vörslu fjár sóknaraðila. Ágreiningslaust er að varnaraðili hefur farið að úrskurði nefndarinnar og gert upp við sóknaraðila á grundvelli hans.

Með bréfi, dagsettu 15. júlí 2002, gerði sóknaraðili frekari athugasemdir við fjárvörslu varnaraðila. Úrskurðarnefndin sendi bréf til sóknaraðila, dagsett 1. ágúst 2002, þar sem honum var gerð grein fyrir að með uppkvaðningu úrskurðar í máli nr. 6/2002 hinn 3. júlí 2002 hefði meðferð málsins hjá nefndinni lokið. Var sóknaraðila jafnframt bent á að um endurupptöku máls færi samkvæmt 13. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki frá 8. júní 2000. Mætti beina rökstuddri kröfu þar að lútandi til nefndarinnar ásamt skýrri kröfugerð um breytingar á úrskurði.

Sóknaraðili hefur nú borið fram nýja kvörtun til úrskurðarnefndarinnar og gerir ýmsar frekari kröfur á hendur varnaraðila. Engin ný gögn eða upplýsingar hafa þó verið lögð fyrir nefndina sem sóknaraðili átti ekki kost á að koma á framfæri í fyrra máli sínu gegn varnaraðila. Verður sóknaraðili sjálfur að bera ábyrgð á því hvernig hann hagaði málatilbúnaði sínum í það skipti. Getur sóknaraðili ekki haft uppi nýjar kröfur á hendur varnaraðila með annarri kvörtun til úrskurðarnefndarinnar vegna sömu atvika og nefndin hefur þegar fjallað um og tekið afstöðu til með úrskurði.

Með vísan til alls framanritaðs verður því ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M á hendur varnaraðila, F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 26. mars 2003.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason